

[Hagbart Berg.]

til Rigsdagen med Forslag om at hjælpe paa de daarlige Avancementsforhold for Assistenterne ved at oprette et stigende Antal Kontrolørstillinger, og at den samme Minister nu som Medlem siger dette, at Forholdene har udviklet sig ogsaa i den Periode, han var Minister, ugunstigere for Funktionærklasserne end for Assistentklassen.

Jeg maa være saa elskværdig at gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte egentlig ikke, sin egen Stilling taget i Betragtning, har kunnet ønske at skrive det, der her er skrevet af Socialdemokraterne i Betænkningen. Denne Mindretalsbetænkning maa af det ærede Medlem være skrevet med ført Pen — hvem der har ført Pennen, behøver man jo ikke at være i Tvivl om.

Det er fuldkommen rigtigt, som det ogsaa er fremhævet her, at man ikke ensidigt kan eller bør holde sig til Levealderen, Tjenestealderen bør naturligvis i fortrinlig Grad komme i Betragtning ved Bedømmelsen af alle disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har gjort opmærksom paa, hvorledes det stiller sig med de Beregninger, vi har set med Hensyn til Avancement indenfor Statsbanernes Funktionærklasser. Jeg skal ikke komme ind paa netop, jeg skal kun gøre opmærksom paa, at naar der en Overgang har været en Nedgang i Levealderen for Post- og Telegrafvæsenet, saa skyldes det i nogen Grad dette, at der den Gang blev antaget Kontrolører i en forholdsvis ung Alder under Telegrafvæsenet. Dette har naturligvis paavirket Gennemsnitsalderen. Men vi ved ogsaa, navnlig for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, at Sammenslutningen af disse Væsener, hvorved ca. 50 Bestyrerstillinger blev nedlagt, i meget høj Grad vil forringe Avancementsmulighederne for de paagældende Assistentter, hvis der ikke her træffes en ekstraordinær Foranstaltning.

Overfor en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der ved denne som ved tidligere Lejligheder har undret sig over og samtidig glædet sig over en Omvendelse, der skulde have fundet Sted i mit Parti, skal jeg gøre opmærksom paa, at allerede i 1924 har Venstres daværende Trafikminister aabent erkendt, at der var en Avancementsmisère for Assistentklasserne, og at der her var et Forhold, som burde ordnes. Men vi har samtidig været inde paa, at det var en uheldig Maade at løse dette Problem paa at ansætte et stedse stigende Antal Kontrolører.

Man har været saa langt ude under den

Politik, der blev ført af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at der f. Eks. paa enkelte Kontorer har været 6 Kontrolører og 3 Assistentter. Enhver vil kunne forstaa, at dette arbejdsmæssig set har været en uheldig Ordning, og jeg vil gerne understrege, hvad Trafikministeren her har udtalt, at han mener, at arbejdsmæssigt set betyder det, man her staar i Færd med at gennemføre, en betydelig Forbedring i Forhold til de Tilstande, vi har været inde under i den senere Tid.

Jeg skal endelig overfor en Bemærkning i Mindretalsbetænkningen udtale, at jeg finder det mærkeligt, at man beklager sig over, at man har en modvillig Regering, saaledes at Socialdemokraterne ikke er i Stand til at stille de nødvendige Ændringer, hvor det drejer sig om Avancementsmuligheder for Tegnere og Banenæstformænd, naar enhver ved, at det faktiske Forhold er dette, at der skete en Omorganisation indenfor Banetjenesten, netop da det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var Trafikminister, i 1925. Der skete dette, at man lavede Kolonnestrækningerne større, og følgelig blev der Brug for færre Banenæstformænd og Banenæstformænd, og man har samtidig indskrænket Antallet af Overbanemestre, netop da det ærede Medlem var Minister.

Og saa kommer det ærede Medlem nu og beklager sig over, at Venstres Regering ikke har truffet Foranstaltninger til at modsvare disse mindre Avancementsmuligheder, der som Følge deraf maatte blive for Banearbejdere og for Tegnere! Jeg synes nok, at det er, om jeg saa maa sige, en noget stram Pibe Tobak, det ærede Medlem her har serveret i Betænkningen, naar det ærede Medlem beklager sig over, at den nuværende Regering ikke har truffet Foranstaltninger, som, hvis de skulde være foretaget, rettelig burde være foretaget af det ærede Medlem selv som Minister.

Vi kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at man har nogen absolut Ret til Avancement. Det maa afhænge af Arbejdets Karakter indenfor de forskellige Tjenestemandsgrene. Der er f. Eks., hvad jeg har nævnt før, ingen, der vil mene, at der kan være Avancementsmuligheder for et Arbejde af saa ensartet Karakter som f. Eks. indenfor Landpostvæsenet. Man ved indenfor Banetjenesten, at man har en Banenæstformand til at lede Arbejdet paa en Strækning og et stort Antal Banearbejdere, faste og løse Arbejdere; de paagældende er jo fuldkommen klare over, at der her kun kan være ret minimale Avancementsmuligheder.